

Publicerad 2010-02-21 21:25 av Cherry_Baby

Tankar. känslor. Svårt beskrivande. Borderline

När man suddas ut ur sin existens

Har du nångång känt att din själ hoppat ut ur din kropp

och står och kollar på dej
som att du finns med i en tom tv med bara brus utan innehåll
du lever i världen men tillhör den inte.
en känsla som verkligen inte kan
förklaras speciellt bra den bara finns där.

som att du inte är en "individa" en "människa" utan något annat
det låter sjukt men de är sant.
som att du inte finns med i något register att
du suddats ut ur din existens
men ändå lever.

en känsla så verklig och sann för en själv som
att den vill äta upp dej inombords.
du strävar efter något men vet inte vad eftersom
du inte har svaret på vf du känner som du
gör.

som kommer och går och så fort du börjar resa dej
så kommer fallet igen
den där annorlunda känslan av att egentligen
inte finnas.
och då menar jag inte bara känslan av att
livet är tomt och innehållslöst

utan känslan av att din själ inte tillhör världen, andra människor eller livet.
Att leva med den känslan och påminnas om den dag för dag blir påtagligt.

självförtroendet sjunker med tanken att du inte är accepterad.
Ångesten kommer med hur mycket du "vill" vara och känna dej normal.

Visst visst då kommer klyshen "vem är du att säga vad som är normalt"
vad inom normen kallas "normalt"
Men den ifrågasättningen inom den kategorin
är inte den normaliteten jag pratar om.

svårt att förklara denna känsla med ord.

Men i mitt huvud kan jag måla känslan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cherry_Baby med Poeter.se id #32462 innehar upphovsrätten